

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Διαφαινόμενες ανακατατάξεις και νέες στοιχίσεις εντός του ελληνικού πολιτικού συστήματος

Οδηγούμαστε σε ελληνοτουρκική διαπραγμάτευση εφ' όλης της ύλης; –Υπό την τουρκική στρατιωτική απειλή, και υπό τον έλεγχο NATO– Ρωσίας στο πλαίσιο ευρύτερων αναδασμών;

■ ΤΟΥ Κώστα Δημητριάδη

Αυξάνονται το τελευταίο διάστημα τα δείγματα τριγμών και αντιθέσεων εντός του ελληνικού πολιτικού συστήματος καθώς και οι ενδείξεις προετοιμασίας σημαντικών πολιτικών ανακατατάξεων. Ο συνδυασμός της διευρυνόμενης τουρκικής επιθετικότητας με το ιδιαίτερα ταραγμένο και ασταθές διεθνές πλαίσιο μέσα στο οποίο αυτή εξελίσσεται, τείνει να κάνει ανέφικτη τη διαχείριση από ένα μονοκομματικό κυβερνητικό σχήμα, μιας κατάστασης που ωθείται να αποκτήσει τα χαρακτηριστικά εθνικής πολιτικής κρίσης. Στο διεθνές επίπεδο, με την αύξηση των δυνάμεων που διαγκωνίζονται αλλά και με τη διεύρυνση των συγκρούσεων που όλο και περισσότερο περιλαμβάνει νέες περιοχές και διασυνδέει ρήγματα, εντάσεις και επίδικα, η κατάσταση δείχνει ότι βαδίζει προς την κατεύθυνση πολλαπλών αναδασμών στο πλαίσιο διευθετήσεων-ανακατατάξεων που αφορούν την ευρύτερη περιοχή.

ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΗ ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ. Πριν από μερικούς μόλις μήνες, το κυρίαρχο αφήγημα της ελληνικής πολιτικής σκηνής τόνιζε emphatically την «αδυναμία» και την «απομόνωση» της Τουρκίας και πρόβαλλε μονότονα το μοτίβο ότι «τα ελληνικά σύνορα είναι σύνορα της Ε.Ε. και η διασφάλισή τους προκύπτει από αυτό». Οι ραγδαίες εξελίξεις αχρήστευσαν τις μέχρι πρόσφατα κρατούσες αφηγήσεις φέρνοντας στο προσκήνιο το «κόμμα της Χάγης», και την προσπάθεια εξοικείωσης της ελληνικής κοινωνίας με τη βαθμιαία αποδοχή μεγάλης απώλειας κυριαρχικών δικαιωμάτων. Μέσω της προβολής του

Γίνεται πιο ορατή η εσωτερικήευση από το ελληνικό πολιτικό σύστημα, αντιθέσεων ανάμεσα στα διεθνή κέντρα και η πιθανή επιρροή αυτών των αντιθέσεων στην ανασύνθεση των μερίδων και των «στρατοπέδων» της ελληνικής πολιτικής ζωής

διλήμματος «πόλεμος ή συμβιβασμός-οικονομική συνεκμετάλλευση» μαζί με μία αναπαραγόμενη και παρελκυστική συζήτηση γύρω από το τι θα μπορούσε ή δεν θα μπορούσε να περιλαμβάνει ένα συνυποσχετικό Ελλάδας-Τουρκίας για την παραπομπή των διαφορών στο Δικαστήριο της Χάγης.

Για άλλη μία φορά, οι εξελίξεις δείχνουν να αποκτούν αποφασιστικά μεγαλύτερες ταχύτητες και ρυθμούς, και αυτό ωθεί διάφορες πλευρές του πολιτικού συστήματος να επισπεύδουν την τοποθέτησή τους στοιχίζόμενες με τις επιλογές του ενός ή του άλλου κέντρου του διεθνούς παράγοντα, αποκαλύπτοντας έτσι με «ρεαλιστικότερους» όρους επιδιωκόμενες εξελίξεις. Γίνεται μάλιστα πιο ορατή η εσωτερικήευση από το ελληνικό

πολιτικό σύστημα, αντιθέσεων ανάμεσα στα διεθνή κέντρα και η πιθανή επιρροή αυτών των αντιθέσεων στην ανασύνθεση των μερίδων και των «στρατοπέδων» της ελληνικής πολιτικής ζωής.

ΜΕΣΑ ΣΕ ΕΝΑ ΤΕΤΟΙΟ ΠΛΑΙΣΙΟ αξίζει να σημειωθούν κάποιες απόψεις όπως συνοπτικά τις πρόβαλλε η Άννα Διαμαντοπούλου στην πολιτική εκπομπή «10» της ΕΡΤ στις 3/2/20. Συγκεκριμένα, αφού σημείωσε (σε απόσταση ακόμα και από τον τόνο της τρέχουσας ρητορικής) ότι η Τουρκία πρέπει να εκτιμάται ως δύναμη ικανή να διεξάγει διόμισι πολέμους που θέλει να είναι μία περιφερειακή ηγεμών χώρα, προεξόφλησε ότι πλησιάζουμε στο σημείο όπου υπό την άμεση τουρκική στρα-

τιωτική απειλή θα υπάρξει εμπλοκή του NATO και της Ρωσίας ώστε τα πράγματα να οδηγηθούν σε διαπραγμάτευση με το σύνολο των τουρκικών αξιώσεων πάνω στο τραπέζι μιας πολυμερούς διαδικασίας διαιτησίας. Συνέχισε δε στο ίδιο πλαίσιο επισημαίνοντας την ανάγκη η Ελλάδα μέσα σε αυτή τη δυσμενή συνθήκη, να προβάλλει επιπλέον θέματα πέραν της οριοθέτησης υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ, αναφερόμενη και στη χρήση του θέματος των 12 μιλίων με όρους προβολής «κόκκινων γραμμών» και «υψηλού φρονήματος» και αφήνοντας να εννοηθούν οι δυσκολίες που προκύπτουν από τους διαφορετικούς προσανατολισμούς και επιλογές κέντρων της ελληνικής πολιτικής σκηνής στο θέμα αυτό. Την ίδια στιγμή επικρότησε την ελληνική εγκατάσταση πυραύλων και προσωπικού στη Σαουδική Αραβία, προβάλλοντας θετικά το βάθεμα της εμπλοκής της χώρας στην πρώτη γραμμή της σύμπληξης ενός αντιραϊκού μετώπου.

Αυτός ο συνδυασμός, που περιέχει ετερόκλητα στοιχεία και κριτήρια «ρεαλισμού», «φρονήματος», σύμπλευσης και συμμαχίας με τις πιο επιθετικές επιλογές του δυτικού παράγοντα ανάμεικτα με χαρακτηριστική αμφισημία και με τη διάχυτη καλλιέργεια της προσδοκίας μιας διεξόδου από την μέγνη των εξελίξεων μέσω μιας ευκαιρίας κατάληψης «καλής» θέσης στους επικείμενους μεγάλους αναδασμούς, δείχνει με τον τρόπο του ότι το ζήτημα της χώρας έχει περάσει σε νέα φάση. Κατ' αντιδιαστολή αναδεικνύει την ανάγκη να τεθεί το πρόβλημα του πώς μπορεί να υπάρξει η συγκεκριμένη μικρή χώρα Ελλάδα με σοβαρούς όρους από τη σκοπιά της εξυπηρέτησης των συμφερόντων της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας.

► Τετάρτη 12/2 | Συζήτηση στη Θεσσαλονίκη

«Ποιοι απειλούν την ειρήνη στην περιοχή μας;»

Την Τετάρτη 12/2, στις 18:30, στο στέκι του Δρόμου, Σαρανταπόρου 35 (κοντά στο Γαλλικό Ινστιτούτο).

Ομιλητής ο Σπύρος Παναγιώτου, εφημερίδα *Δρόμος*.

► Κυριακή 16/2 | Εκδήλωση-συζήτηση στην Αίγινα

«Το ξαναμοίρασμα της Μεσογείου – Οι απειλές της Τουρκίας. Ελλάδα: Χώρος ή Χώρα»

Την Κυριακή 16/2, στις 11:00, στο 2ο Δημοτικό Σχολείο Αίγινας.

Ομιλητής: Νίκος Ταυρής, εφημερίδα *Δρόμος*

Διοργάνωση: Πρωτοβουλία Πολιτών Αίγινας